

paagældende Sted samt Sikkerhed for, at Staten, naar Statuen var opstillet, vilde overtage denne og paatage sig dens Vedligeholdelse. Jeg gik i Anledning af denne Henvendelse saavel til Rigsdagens Præsidium som til Finansudvalgene — maaske var det i det hele taget overflødigt, for Ridebanen sorterer ikke under Staten, men under Civillisten. Fra Præsidiet mødte jeg overhovedet ingen Indsigelse, jeg havde nærmest det Indtryk, at Præsidiet betragtede Sagen som sig uvedkommende, hvad der vistnok ogsaa var rigtigt. Finansudvalget kunde billige, at Staten overtager Statuen og paatager sig dens Vedligeholdelse — det var jo naturligt at erhverve Finansudvalgets Samtykke hertil —, medens Spørgsmaalet om, hvor Statuen skulde opstilles, egentlig ikke syntes at interessere Finansudvalget synderligt — hvad jeg i og for sig ogsaa meget vel forstaar. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Sundbo, saaledes oplyst, vil erkende, at denne Sag hviler i et sikkert Leje, og de Udtalelser, det ærede Medlem i øvrigt knyttede til sin Omtale af denne Sag, skal jeg ikke komme ind paa, jeg tror, det er rigtigt at overgive dem til den Glemsel, de fortjener.

Det ærede Medlem forlangte saa i denne Forbindelse Ridebanen omdannet til et Haveanlæg, idet han hævdede, at man ikke kunde lade Kongen ride ud i denne Sump om Vinteren og denne Ørken om Sommeren. Jeg bemærker nu for det første, at Ridebanen henhører under Civillisten og ikke under Indenrigsministeriet, under Staten, men jeg skal dog gerne tilføje, at da Bevillingerne til Regulering af Rigsdagsgaarden, Slotsgaarden og Prins Jørgens Gaard i sin Tid blev givet, var det en Forudsætning, at der ogsaa skulde søges Bevilling til Omregulering af Ridebanen. Naar dette ikke er sket, naar Forslag derom er blevet udskudt, har det været af økonomiske Grunde og tillige, fordi man vilde afvente Opstillingen af Statuen og først derefter tage Beslutning. Der er dog udført en hel Række nødvendige Arbejder af ingen-ørmæssig Art paa denne Plads og for at skabe Brandsikring for de tilgrænsende Ejendomme, men man har ikke med den Regulering, som var forudsat at skulle foregaa, tænkt paa andet end rent tekniske Arbejder: Brolægningen trænger til Fornyelse, Drænrør bør nedlægges, Fortovene forbedres, Belysningen forbedres. Derimod har en virkelig Nyordning med Hensyn til selve Ridebanen ikke været paa Tale og kan for saa vidt heller ikke komme paa Tale, saa længe Ridebanen henhører under Civillisten og

Beslutning med Hensyn til dens Anvendelse derfor maa træffes der. Jeg maa ogsaa sige, at hvor meget jeg end kunde ønske et saadant Anlæg med smukke Blomsterrabatter, som jeg vilde anse for en Pryd, og som man ganske sikkert ogsaa kunde foretage, uden at enhver Mulighed for at benytte Pladsen til Ridebrug derved fjernes, vilde jeg dog være meget betænkelig ved at skride til Forslag om Bevilling af de meget store Beløb, der hertil vil udkræves. Thi det ærede Medlem kan være forvissat om, at det første Hundredtusinde gør det ikke, og naar vi erindrer Statens Udgifter til Vedligeholdelse af de Lysthaver, som i Forvejen sorterer under Staten, kan det nok vække Betænkelighed at søge at føje nye, omfattende Lysthaver til, saaledes som det ærede Medlem har ytret Ønske om.

De ærede Medlemmer Hr. Johannes Lou og Fru Elna Munch har rejst Spørgsmaalet om Hospitalet paa Fælleden; da jeg imidlertid tør gaa ud fra, at min Kollega Forsvarsministeren vil omtale denne Sag, skal jeg nøjes med at henvise til de Forhandlinger, som i forrige Rigsdagssamling førtes i Udvalget om Statens Bygningsvæsen, og som førte til en Betænkning, paa Grundlag af hvilken Forsvarsministeren har ført Forhandlinger, som han utvivlsomt vil redegøre for.

Heller ikke skal jeg komme ind paa Spørgsmaalet om Anvendelse af Augustenborg Slot. En hel Række Talere har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og har lyst efter en Anvendelse af Slottet, hvad jeg meget vel forstaar. En enkelt Taler har givet Udtryk for den Utilfredshed, der raader i Borgerskabet i Augustenborg over, at Slottet vedblivende staar tomt, hvad jeg ogsaa særdeles vel forstaar, fordi Slottets Anvendelse som Kvindeseminarium i den tyske Tid utvivlsomt betød overordentlig meget for den lille Bys Økonomi i det hele taget. Man har, siden Slottet overgik i den danske Stats Eje, bestræbt sig for at finde en passende Anvendelse af det, man har været inde paa mange forskellige Planer, men ingen er det lykkedes at gennemføre. Jeg gaar imidlertid ud fra, at paa dette Punkt agter min Kollega Sundhedsministeren at give det høje Ting nogle Meddelelser.

Byggelovgivningen har det ærede Medlem Fru Elna Munch omtalt og har givet en humorfyldt kritisk Fremstilling af den. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at de Bestræbelser, der gennem Tiderne har været udfoldet for at